

**A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS MELLETTI
TANÚSÁGTÉTELRŐL SZÓLÓ
2010. ÉVI XLV. TÖRVÉNY**

**ACT NO. 45 OF 2010
ON THE TESTIMONY
FOR NATIONAL COHESION**

BEVEZETŐ

A Párizs melletti Versailles-ban található Nagy-Trianon palotában 1920. június 4-én írták alá az első világháborúban (1914–1918) győztes hatalmak Magyarországgal az ún. trianoni békeszerződést. Ennek értelmében Magyarország korábbi területének kétharmadát elveszítette, a magyar nemzetiségű lakosság egyharmada, hárommillió-kétszáz ezer ember került a határokon kívülre. A békeszerződés Magyarországot nemzeti vagyonának több mint hatvan százalékától is megfosztotta, s közepes méretű európai hatalomból kis országgá tette. A magyar történelem és kulturális örökség meghatározó helyszínei és emlékhelyei idegen hatalmak fennhatósága alá kerültek.

Az első világháború négyéves borzalmas poklát zárták le a Párizs környéki békék. A helyszínéről versailles-i békerendszernek nevezett békediktátumok, szakítva a háborús konfliktusok korábbi európai rendezési elveivel nem a vesztesek integrációjára törekedtek, hanem eliminálni igyekeztek őket az európai hatalmi térből. Ezzel nemcsak a revans vágyát ültették el a megalázott vesztesekben, hanem az állandó bizalmatlanság atmoszféráját.

A békerendszer semmilyen, az alkotói által eredetileg hozzáfűzött reményt nem tudott beváltani. Nem érvényesült az ún. nemzeti-etnikai elv, mivel a létrejött új államok jelentős nemzeti kisebbségeket örökölték, a békediktátum nem tudott hathatós védelmet nyújtani a térség felé irányuló nagyhatalmi expanziós törekvésekkel szemben sem, viszont az egymás ellen fenekedő nacionalizmusok az autarkia és a protekcionizmus révén végül minden utódállamot a náci Németország gazdasági és politikai függésébe juttattak. Míg a vesztesek a békeszerződés revízióját tűzték zászlajukra, addig a győztesek az erőszakos asszimiláció programját valósították meg.

A közép-európai térség országai az instabil, törékeny Versailles-békerendszer eredményeként könnyűszerrel lettek áldozatai a második világháború még az elsónél is szörnyűbb pusztításának. A világégés záró felvonásaként a térség országait 1945-ben egy másik totalitárius hatalom szállta meg. A sztálini Szovjetunió az oszd meg és uralkodj elvét egyesítette a hamis internacionalizmus ideológiájával, fenntartotta a trianoni béke rendszerét, s annak igazságtalan következményeit a kommunizmussal kívánta felszámolni. Ez utóbbi ígéretéből semmi sem valósult meg, a vasfüggöny mögött a határok még merevebben választották szét az egymástól elszakított közös kulturális örökségből élő magyar nemzet tagjait, s a történelmi problémák elfojtásával a jó viszony megalapozása helyett tovább fokozta a térség népeinek elidegenedését is. A kibeszéletlen múlt 1989 után sem tudott nyugvópontra jutni, a posztkommunista korszak friss nacionalizmusában a magyar nemzeti kisebbségek jogos és oly sokszor megtagadott igényei önazonosságuk teljes megélésére továbbra sem nyertek kielégítő megoldást, hanem sokszor váltak bel- és külpolitikai konfliktusok áldozataivá.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló 2010. évi XLV. törvényt mindezen tények felismerésével alkotta meg. Számot vet a kilencven éve békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, de elutasítja az idegen hatalmak segítségével alapuló területi revizionizmus és a totalitarista utópiák zsákutcás megoldásait. A magyar nemzet egységére helyezi a hangsúlyt, de hangsúlyozottan szakít a sérelmi és tragikus hozzáállással, sőt okul a más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkból is. A határokon átívelő kulturális nemzet önépítési programja egyúttal a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjét kívánja munkálni, hozzájárulva a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez. A törvény szövegének tíz nyelven való közzététele szándékaink hitelességének bizonyítéka.

FOREWORD

The so called Peace Treaty of Trianon was concluded by the victorious Allies and Hungary at the end of World War I (1914–1918) on the 4th of June 1920 in Versailles, in the big Trianon Palace not far from Paris. As a consequence, Hungary lost two thirds of her former territory, leaving one third of its population, three million two hundred thousand people of Hungarian origin stranded outside its borders. The Treaty deprived Hungary of about sixty percent of her national wealth and relegated her from the status of a medium-sized regional power to that of a small country. Symbolic places and memorial sites of great significance belonging to the Hungarian historical and cultural heritage were placed under the jurisdiction of foreign states.

The peace treaties of Paris put an end to the four infernal years of World War I. This series of „dictated” Versailles Peace Treaties, named after their place of origin, broke with past European principles of post-war settlement and did not aim for the integration of the defeated parties but instead sought to eliminate them from the European power struggle. Due to this, not only the desire for revenge was sown among the disgraced losers but also an atmosphere of permanent distrust was born.

These Treaties did not fulfill any of the original hopes and intentions of its creators. The principle of national-ethnic self-determination did not prevail, as the newly formed states inherited significant national minorities. The enforced peace Treaty could not offer effective protection from the expansionist ambitions of imperialist powers aimed at the region, moreover the squabbling nationalist states, due to their autarchic and protectionist attitudes, eventually found themselves dependent on Nazi Germany both politically and economically. While the defeated urged the revision of the Treaty, the victorious states executed their program of forced assimilation.

The countries of the Central European region – due to the unstable and fragile Versailles Peace Treaties – easily fell victim to the even greater destruction of the Second World War. As a final act of this world-wide catastrophe, the countries of the region were occupied by another totalitarian regime in 1945. The Stalinist Soviet Union combined the principle of ‘divide and rule’ with the ideology of false internationalism, upheld the Peace Treaties of Trianon and sought to eradicate their unjust consequences through communism. This promise was left completely unfulfilled, as behind the iron curtain the borders created even more rigid separation between members of the Hungarian nation, who although torn apart but were living of a common cultural heritage. The suppression of historical issues – rather than laying the grounds for good relations – further escalated the alienation of the peoples of the region. The ill-elaborated past could not find repose even after 1989. Justified, but often denied claims of the Hungarian minority for the realization of their identity have yet to reach a satisfactory solution in the fresh nationalism of the post-communist era – however, they often fell victim to foreign and domestic policy conflicts.

The Act No. 45 of 2010 on the Testimony for National Cohesion was passed by the Hungarian National Assembly on the basis of the above considerations. It takes into account the fact that the political, economic, legal and psychological problems caused by the enforced Peace Treaty have remained unresolved for the past 90 years, at the same time rejects solutions based either on territorial revisionism supported by foreign powers or totalitarian utopias, which would lead nowhere. It underlines the unity of the Hungarian nation, but breaks with approaching the issue from a perspective of grievance and tragedy, moreover draws lessons from our past mistakes which truly offended members of other nations. The programme of building a culturally unified crossborder nation wishes to contribute to the peaceful future – based on mutual understanding and cooperation – of peoples and nations living in the Carpathian Basin and to the reunification of Europe dismembered by the tragedies of the 20th century. Publishing the Act in ten different languages stands as proof of our goodwill.

**A Magyar Köztársaság Országgyűlésének
2010. évi XLV. törvénye
a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről***

Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásokból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelősségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve, számot vetve e békediktátum által okozott politikai, gazdasági, jogi és lélektani problémák máig tartó megoldatlanságával, egyaránt tiszteletben tartva a magyar nemzet érdekeit és más nemzetek jogát arra, hogy a magyarság számára fontos kérdésekről másként gondolkodjanak, attól a céltól vezetve, hogy e cselekedettel hozzájárulunk a Kárpát-medencében együtt élő népek és nemzetek kölcsönös megértésen és együttműködésen alapuló békés jövőjéhez, s egyúttal a XX. század tragédiái által szétdarabolt Európa újraegyesítéséhez, a következő törvényt alkotjuk:

1. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése tisztelettel adózik mindazon emberek, közösségeik és azok vezetői, illetve az ő emléük előtt, akik 1920. június 4., a magyar nemzet külső hatalmak által előidézett igazságtalan és méltánytalan szétszaggatása után áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, s képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is. Az Országgyűlés fejet hajt mindazon nők és férfiak, illetve az ő emléük előtt, akik e küzdelemben az elmúlt kilencven év során magyarságukért hátrányt, sérelmet szenvedtek, külön megemlékezve azokról, akik az életüket kényszerültek áldozni nemzeti önazonosságuk vállalásáért. Az Országgyűlés elismeréssel emlékezik meg mindazokról, akik nem magyar emberként vállaltak szolidaritást a magyarsággal.

2. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése megállapítja, hogy a trianoni békediktátum által felvetett kérdések történelemből ismert eddigi megoldási kísérletei – mind az idegen hatalmak segítségével végrehajtott újabb határmódosítások, mind a nemzeti önazonosságnak a nemzetköziség ideológiája jegyében történt felszámolására irányuló törekvések – kudarcot vallottak. Ebből kiindulva az Országgyűlés kinyilvánítja, hogy a fenti problémák megoldását csak a nemzetközi jogi szabályok által kijelölt keretek között, demokratikus berendezkedésű, szuverenitásuk birtokában lévő, polgáraik és közösségeik számára gyarapodó jólétet, jobbiztonságot és a gyakorlatban is érvényesülő jogegyenlőséget biztosító, egyenrangú országok kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködése eredményezheti, melynek kiindulópontja csak az egyének – a nemzeti önazonosság megválasztását is magában foglaló – szabadsága, s a nemzeti közösségek belső önrendelkezéshez való joga lehet. Az Országgyűlés ugyanakkor elítél minden olyan törekvést, amely az adott állam területén kisebbségben élő nemzetrészek asszimilációjának előidézésére irányul.

---

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. május 31-i ülésnapján fogadta el.

3. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására.

4. §

A Magyar Köztársaság Országgyűlése kötelességének tekinti arra inteni a nemzet ma élő tagjait és a jövő nemzedékeit, hogy a trianoni békediktátum okozta nemzeti tragédiára mindörökké emlékezve, más nemzetek tagjaiban okkal sérelmeket keltő hibáinkat is számon tartva, s ezekből okulva, az elmúlt kilencven esztendő küzdelmeiben az összefogás példáiból, a nemzeti megújulás eredményeiből erőt merítve, a nemzeti összetartozás erősítésén munkálkodjanak. Ennek érdekében az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.

5. §

Jelen törvény 2010. június 4-én lép hatályba.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Schmitt Pál s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Act No. 45 of 2010
on the Testimony for National Cohesion
Hungarian National Assembly

We, Members of the Hungarian National Assembly, those who believe that God is the Lord of history, and those endeavouring to understand the course of history from other sources, for the sake of Hungary and that of the whole Hungarian nation, keeping in mind our responsibility laid out in the Constitution, recalling one of the greatest tragedies of Hungarian history, the Peace Treaty signed on the 4th of June, 1920 which dismembered historical Hungary and placed the Hungarian nation under the jurisdiction of several states, taking into account the fact that the political, economic, legal and psychological problems caused by the enforced Peace Treaty have remained unresolved to this day, respecting both the national interests of the Hungarian nation, as well as the right of other nations to hold different opinions about issues important to Hungarians, and aiming to contribute with this Act to the peaceful future – based on mutual understanding and cooperation – of peoples and nations living in the Carpathian Basin and also to reunite Europe dismembered by the tragedies of the 20th century, shall pass the following Act:

1 §

The Hungarian National Assembly pays respect to all those people, their communities and leaders, as well as to their memory who – following the unjust and inequitable dismemberment of the Hungarian nation brought about by foreign powers on the 4th of June, 1920 – through their sacrifices and achievements have made it possible that the Hungarian nation has managed to recover her intellectual and economic strength and gained the ability to survive the subsequent historic tragedies. The National Assembly pays homage to all those men and women and their memory who in the course of this struggle of the last ninety years faced disadvantage or harm, due to their Hungarian nationality, commemorates in particular those who had to sacrifice their lives for embracing their national identity. The National Assembly pays tribute to those people who as non-Hungarians showed solidarity with the Hungarians.

2 §

The Hungarian National Assembly ascertains that previous attempts known from history, aimed at the resolution of issues resulting from the enforced Peace Treaty of Trianon, either through redrawing borders with the help of foreign powers or through the elimination of national identity in the name of internationalism, have failed. Hence the National Assembly declares that the aforementioned issues may only be resolved in the framework defined by international law, through cooperation based on mutual respect of equal, democratic and sovereign states, which ensure increasing wealth, legal security and real equality before the law; that such cooperation may only derive from the freedom of the individual, including the free choice of national identity and from the right to self-determination of national communities. The National Assembly, however, condemns all aspirations which would aim at assimilating the members of a nation living in minority on the territory of another state.

3 §

The Hungarian National Assembly declares that all members and communities of the Hungarian nation, subjected to the jurisdiction of other states, belong to the single Hungarian nation whose crossborder cohesion is a reality and, at the same time, a defining element of the personal and collective identity of Hungarians. On these grounds, the National Assembly affirms Hungary's commitment to support the natural claims for the maintenance and cultivation of relations between members and communities of the Hungarian nation and the promotion of various forms of collective autonomy based on accepted practices in Europe.

4 §

The Hungarian National Assembly feels obliged to call upon present members of the Hungarian nation and those of future generations to strive for national cohesion, by forever bearing in mind the national tragedy brought about by the enforced Peace Treaty of Trianon, by taking into account our own mistakes that rightly aggrieved members of other nations, and learning from those mistakes, by drawing strength from examples of national cohesion and achievements of national revival in the struggles of the past ninety years. Thereof the National Assembly declares the 4th of June, the day of the enforced Peace Treaty of Trianon of 1920, the Day of National Cohesion.

5 §

The present Act comes into force on the 4th of June, 2010.

László Sólyom
President of the Republic of Hungary

Dr. Pál Schmitt
Speaker of the National Assembly

